

omtrent faaet 41 Mill. Kr. mere i Told- og Forbrugsskatter. Og saa har Indtægterne af Gebyrer og Sportler givet os godt 1 Mill. Kr. mere.

Altsaa til at imødegaa en Skattenedgang paa 217 Mill. Kr. findes der paa det sidst aflagte Statsregnskab kun ca. 42 Mill. Kr., der er altsaa en mindre Skatteindtægt, som jeg nævnte, paa 175 Mill. Kr. Og nu er der det mærkelige, at under Arbejdet paa at skaffe denne forøgede Indtægt har vi altid mødt de to nuværende Regeringspartier som Modstandere. Og naar jeg siger, det er mærkeligt, er det, fordi hvis ikke denne Indtægt var tilvejebragt, havde det været umuligt at afholde de forøgede Udgifter, som bedre Lønninger og den Vækst, der har været i de sociale Udgifter, har foraarsaget. Ikke desto mindre tog man det letkøbte Standpunkt at stemme derimod. Men det lykkedes alligevel at gennemføre dem; jeg behøver blot at nævne som Eksempel Lovene om Sygekasser, Hjælpekasser, Understøttelser til Børn og Enker og Alderdomsunderstøttelsen. Disse fire sociale Love har i Løbet af fire Aar omtrent fordoblet Udgifterne, idet de er steget fra 23,6 Millioner til 47,3 Mill. Kr. Det er Grunden til, at Udgifterne endnu ikke er bragt længere ned; thi faktisk er de bragt længere ned, men der har været stor Stigning af de sociale Udgifter og af Lønningsudgifterne, og dette har bevirket, at Slutresultatet er blevet, som jeg nævnte, godt 150 Mill. Kr. Og jeg kan dertil føje, at en af Aarsagerne foruden den almindelige Stigning af disse Udgifter er ogsaa, at saavel Sygekasseloven som Alderdomsloven er blevet revideret.

Men ogsaa paa et andet Punkt viser det sig, hvad Resultat det Arbejde, Venstre stod i Spidsen for, har givet. Jeg behøver blot at pege paa vore Statsvirksomheder. Da Venstres Regering kom til, viste det Statsregnskab, jeg har nævnt, for 1919—20, et Underskud for disse Virksomheder paa 38,3 Mill. Kr.; nu paa det sidst aflagte Statsregnskab er der et Overskud paa 7,6 Mill. Kr. Men det er i Virkeligheden ikke det rigtige Tal, thi i det første Halvaar af 1919—20 var de Tillæg, der blev givet til de daværende Lønningslove, ikke ført under Statsvirksomhederne, men tværtimod under Finansministerens Budget. Hvis vi tager disse Dyrtidstillæg med, hvor de skulde med, nemlig under Statsvirksomhederne, blev dette Underskud over 50 Mill. Kr. Og dette er forvandlet til et Overskud paa 7 Mill. Kr. eller nærmere 8 Mill. Kr. Nu skal man ikke sige, at det ikke er et Overskud, fordi der ingen Renter er svaret

af de i Virksomhederne anbragte Kapitaler; thi det stod lige i den Henseende, der var heller ingen Renter i 1919—20. Det er altsaa en Forbedring paa henved 60 Mill. Kr., her er sket.

Et andet Punkt er Militærudgifterne; det er jo ogsaa et Spørgsmaal, vi kender her i Folketinget; her er jo ogsaa omtalt Militærudgifterne, og de vil ogsaa blive omtalt i de kommende Tider, og der var der Spørgsmaal om, hvor meget Revisionen af Hærorrdningen bragte Udgiften ned. Jeg har adskillige Gange udtalt herfra, at selv om vi tog den gamle Hærløve med alle de Indskrænkninger, saasom Indkaldelse af færre Mandskab og Bortfald af Manøvrer, som senere er vedtaget, saa vilde desuagtet den nye Militærordning være 7 Mill. Kr. billigere end den gamle. Og det viser sig ogsaa, at det fuldkommen har holdt Stik, thi hvis jeg ser paa, hvad de egentlige Militærudgifter var i Aaret 1919—20 — og det er jo det Aar, hvor Militærudgifterne er allerlængst nede, da vi kun havde Lønningsloven det halve Aar, der var ingen Efteraarsmanøvrer, og der var indkaldt mindre Mandskab, fordi Sikringsstyrken havde ligget inde —, viser det sig, naar jeg holder Fyr-, Vager og Lodsvæsenet ude, at de var 56,3 Mill. Kr. Og naar jeg saa tager det aflagte Statsregnskab for 1923—24, er Forholdet det, at Udgiften maalt paa ganske samme Maade er 49,4 Mill. Kr., altsaa 6,9 Mill. Kr. mindre.

Uagtet altsaa Udgifterne saavel paa det sociale som paa Lønningsvæsenets Omraade har været i vældig Stigning, er Udgifterne blevet bragt ned, Underskuddet paa Statsvirksomhederne er forvandlet til et Overskud, og desuden er Militærudgifterne blevet bragt ned. Dette er altsaa for Udgiftssidens Vedkommende den Linie, der har været fulgt i Venstres Politik.

Naar jeg derefter vender mig til Indtægtssiden for at se, hvad der her er udrettet, og blive klar over, hvad det er for en Linie. Venstre her har fulgt, viser det sig, at Skatterne i det væsentligste er blevet lagt paa Artikler, der har Luksuskarakter, medens det ikke kan bestrides, og vil vel heller ikke blive bestridt af nogen, at det var en ret betydelig Lettelse, der ved Indkomstskatteloven blev givet i de direkte Skatter for smaa og middelstore Indtægters Vedkommende. Det er paa det Grundlag, Balancen er blevet bragt til Veje, og det er om denne Politik, man har hørt megen, megen Kritik, en Kritik, der undertiden er saa tyndbenet, at man bebrejder os, at denne Politik er blevet ført i Samarbejde